

ק"פ 56482/05/23 - עבד אלרחמאן אלשחברי נגד סיזאר סבאבגה

בית משפט השלום בנצרת

10 אוקטובר 2023

ק"פ 56482-05-23

שחברי נ' סבאבגה

לפני כבוד השופט הבכיר דורון פורת
הקובל
נגד
הנאשם/הנקבל
1. עבד אלרחמאן אלשחברי
1. סיזאר סבאבגה

החלטה

1. עניינה של קובלנה זו הוא בטענת הקובל כי הנקבל השתמש במים ציבוריים מצינור כיבוי האש, כדי למלא בריכת שחייה ביתית בקיבולת של 18 מ"ק. לטענתו, כתוצאה משימוש זה חויבו שכניו של הנקבל לרבות הקובל, בתשלום עבור צריכת המים.
2. הקובל ייחס לנקבל עבירות של נטילת מים שלא כדיון, עבירה שבצידה עונש של שלוש שנות מאסר, וכן עבירה של קבלת דבר במרמה, אף היא עבירה שבצידה עונש של שלוש שנות מאסר.
3. ביום 20.09.23, כחמישה חודשים לאחר הגשת הקובלנה, בעת שהקובלנה קבועה לשמיעת ראיות, הגיש הקובל בקשה שהוכתרה כמוסכמת לדחיית הקובלנה ללא צו להוצאות והשבת האגרה ששולמה. זאת לאחר שלטענת הקובל התגלה מקור דליפת המים הציבוריים בבניין בו מתגוררים הצדדים, תוך שהקובל מציין במפורש "שאינ למשיב שום קשר אליו, או שליטה עליו".
4. עוד באותו היום הוגשה תגובה דחופה מטעם הנקבל בה הוא הבהיר כי הבקשה שהוגשה על ידי הקובל אינה בקשה מוסכמת, והוא עומד על תשלום הוצאותיו בהליך. הוא צירף לבקשתו חשבונית מס קבלה על תשלום שכר טרה לעו"ד בגין "עבודה משפטית- הגנה נגד קובלנה בבית משפט" בסך של 4,680 ₪ (כולל מע"מ). כמו כן, פירט הנקבל אודות הנזק שנגרם לו והפגיעה במוניטין שלו כאיש חינוך מפתחת הקובלנה כנגדו. הנקבל אף ביקש לחייב את הקובל בהוצאות לדוגמא על פתיחת קובלנה שקרית שנפתחה שלא בתום לב.
5. בתגובה לכך השיב הקובל כי הוא קיבל מסר באמצעות מר אבו זאמל, שכנם של הצדדים **(להלן: "השכן")**, לפיו הוסכם על ידי הנקבל שהקובלנה תידחה ללא צו להוצאות, וירשם בפסק הדין כי הנאשם נוכה מכל חשד. לתמיכת טענתו הוא צירף את תצהירו של השכן. לחילופין ביקש להורות על המשך בירור הקובלנה.

6. בתצהירו של השכן הוא הצהיר כי לאחר שיחות בין הצדדים הם הגיעו דרכו להסכמה כי הקובלנה תימחק ללא צו להוצאות, בתנאי שינוכה שמו של הנקבל במסגרת פסק הדין באופן מובהק. כמו כן הוא הצהיר כי הוא הבין מהנקבל שהלה נעזר בעו"ד חבר שלו ללא תשלום.
7. בהחלטתי מאותו היום, הקובל התבקש להבהיר לביהמ"ש האם הוא עומד על המשך ניהול הקובלנה לאחר שרשם באופן מפורש בבקשתו מיום 20.09.23 כי אין לנקבל קשר למקור דליפת המים.
8. ביום 26.09.23 הודיע הקובל כי הוא אינו עומד על בירור הקובלנה בהתאם להסכמה אליה הגיעו הצדדים כמפורט בתצהירו של השכן.
9. בתגובה לכך השיב הנקבל כי הוא לא מוותר על הוצאותיו ועומד על בקשתו לחייב את הקובל בהוצאות לדוגמא, לאור גרירתו להליך לא צודק ולא נכון. לטענתו, השכן הופתע והכחיש את האמור בתצהיר שצירף הקובל, וחתם על תצהיר נגדי **(להלן: "התצהיר הנגדי")**. כך הוא רשם בסעיף 4 ו-5 לתצהיר הנגדי:

"4. הריני להצהיר ולאשר כי בניגוד לסעיף 4 לתצהיר שהוחתמתי עליו, עניין ההוצאות של הקובלנה, לא עלה בשיחות ביני לבין מר סבאבגה סוזאר, ולא עלה בשיחות שביני לבין מר עבד שחברי, וכן בניגוד לסעיף 5 לתצהיר עניין העורך דין של סוזאר, לא עלה בשיחות ביני לבין מר סוזאר סבאבגה, מלבד הדרישה שמר עבד שחברי יפנה אליו לצורך הגעה לפשרה/

5. הריני להצהיר ולאשר כי מר סבאבגה סוזאר לא ויתר על ההוצאות שלו בפני, ואנוכי לא העליתי בכלל את עניין ההוצאות של מר סוזאר סבאבגה בפני מר עבד שחברי."

דין והכרעה

10. אקדים ואציין כי אני מקבל את הבקשה לדחיית הקובלנה, יחד עם בקשת הנקבל להשתת הוצאות. כמו כן, בנסיבות הדברים אין מקום להורות על השבת האגרה ויש לחייב את הקובל בהוצאות לאוצר המדינה.
11. מבקשות הקובל עצמן עולה במפורש כי אין ממש בנטען בקובלנה, וכי הנקבל לא ביצע את המיוחס לו על ידי הקובל. יודגש ויובהר כי מדובר בעניין שניתן היה לבדוק ולברר טרם הוגשה הקובלנה, שגררה את הנקבל להתגונן בפני הליך פלילי בעניינו על כל המשתמע מכך.
12. לא זו אף זו, לאורך ההליך הקובל גרר רגלים. הנקבל טען, ובצדק, כי הקובל ביצע את פעולות החקירה רק לאחר הגשת כתב הקובלנה, וגם לאחר מכן, התעכב בהעברת חומר החקירה לנקבל. בשל ההתנהלות החריגה, אפרט את השתלשלות הדברים בהליך.
13. ביום 13.06.23 הוריתי לקובל להעביר את חומרי החקירה שבידיו לנקבל בתוך 7 ימים. ביום 25.07.23 הוגשה תגובת הנקבל, לפיה הוא לא קיבל את כל חומרי החקירה שבידי הקובל. בתגובה זו טען גם הנקבל כי הקובל מטעה את ביהמ"ש ולא מעביר את העובדות כהווייתן.
14. בתגובה לכך, הודיע הקובל ביום 30.07.23, כחודש וחצי לאחר החלטתי בדבר העברת החומר, כי הוא לא שם לב לקציבת המועד בהחלטתי לעריכת והעברת חומר החקירה. בבקשתו ציין כי הוא "שוקד על

איסוף חומר החקירה ועריכתו", וכי דרוש לו פרק זמן של חודש ימים להשלמת הליך עריכת העדויות. עוד הוא טען כי "מחדלו לא גרם לשום עיכוב של ההליך או לבזבוז זמנו של ביהמ"ש" ועל כן אין להטיל עליו הוצאות.

15. ביום 31.07.23 דחיתי את הבקשה להארכה. בהחלטתי ציינתי כי מהודעת הקובל עולה כי אין בידו חומר חקירה. מצב זה אינו תקין ויש בו כדי לפגוע בקיומו של הליך משפטי הוגן. כידוע, קובל בקובלנה פלילית, נכנס בנעלי התובע המאשים, וחלות עליו החובות החלות על תובע פלילי.

על כן, לא יעלה על הדעת שקובל יגיש כתב אישום, ורק לאחר מכן יאסוף את חומרי החקירה (הצדדים הופנו להוראות הדין הקבועות בסעיפים 77(א) ו-79 לחסד"פ).

16. ביום 03.08.23 הודיע הקובל כי לאחר עיון בדפי חשבונות שקיבל בהתאם לצו ביהמ"ש עולה כי הייתה בחודשים מאי-יוני צריכה ציבורית של מים בגובה של 1,920 מ"ק. לטענתו, הנקבל מילא פעמים רבות את הבריכה. כמו כן, ציין כי לא קיבל מעולם בקשה במייל מהנקבל לקבל את חומרי החקירה.

17. בתגובה לכך השיב הנקבל כי עליית צריכת המים הייתה בכ-20 מ"ק לכל אחד מהדיירים (כ-20 במספר), כך שהעלייה הייתה בגובה של כ-400 מ"ק. דהיינו, כדי להגיע לצריכה כזו, היה עליו למלא את הבריכה הנטענת (בעלת התכולה של 18 מ"ק כאמור) יותר מ-20 פעמים. כאשר לטענתו את הבריכה ממלאים רק פעם אחת, הואיל ויש לה משאבה ופילטרים. על כן, ברור כי השימוש במים נבע מסיבות אחרות ולא ממילוי הבריכה.

18. עוד ציין הנקבל כי הקובל משתמש לרעה ובחריגה מהכללים המשפטיים, בבקשתו לתיקון הקובלנה, לאחר שהחל לחקור את עובדות העניין לאחר שהגיש את הקובלנה, וכי לא העביר לו בזמן את חומרי החקירה, חרף החלטת ביהמ"ש ודרישתו שהועברה לקובל במייל. לטענתו, הוא שלח את הדרישה למייל של הקובל המופיע בכתבי הטענות, ומאותו המייל נשלח לו גם לבסוף חומרי החקירה, כך שטענתו שלא קיבל את המייל אינה יכולה להישמע.

19. ביום 10.08.23. אישרתי את הגשת הקובלנה המתוקנת, הואיל וטרם התקיים דיון בהליך. ביום 20.09.23, כחודש ועשרה ימים לאחר שהוגשה הקובלנה המתוקנת, ולאחר שכבר היה מועד דיון קבוע להקראה ושמיעת ההוכחות והסיכומים, הודיע הקובל כי הוא מבקש את דחיית הקובלנה כאמור.

20. המסקנה המתבקשת מדרך התנהלות הקובל המתוארת בתמצות לעיל, אשר הזדרז להגיש קובלנה בטרם חקר ואסף את הראיות, היא בבחינת שימוש לרעה בהליך המשפטי. הקלות שבה הוגשה הקובלנה, תוך שרוב שמו של הנקבל היא מקוממת.

21. הנקבל הציג חשבונית מס קבלה לפיה הוא שילם סכום של 4,680 ₪ לעורך דין עבור ייעוץ וסיוע לטיפול בקובלנה וכן נגרמו לו הוצאות נוספות כפי שתיאר בבקשתו. מה גם שהשכן אישר בתצהיר הנגדי שהאמור בתצהיר הראשון אינו משקף את אשר אירע בפועל.

22. משכך, ולאחר שבחנתי את הדברים בנסיבות אלו, מצאתי שיש להשית על הקובל לשלם לנקבל את סכום שכר הטרחה ששילם לעורך הדין, כפי שהציג בחשבונית בסך של 4,680 ₪ וכן 1,000 ₪ נוספים עבור הוצאותיו הנוספות שנגרמו עקב פתיחת ההליך ועוגמת הנפש שנלוותה לכך. סכום זה הינו סביר בנסיבות העניין.

23. מעבר לאמור לעיל, התנהלות זו גרמה להקצאת משאבים ציבוריים מיותרת, וגזלה מזמנו של בית

המשפט ומכספו של הציבור לחינם. אין זה יתכן כי פנייה לערכאות בית המשפט, ובמיוחד להליכים פליליים תעשה כלאחר יד, בטרם נבדקו הפרטים לאושרם.

24. אשר על כן, בנסיבות אלו, אני מוצא שיש מקום להשית על הקובל הוצאות לטובת אוצר המדינה בסך של 8,000 ₪. כאמור, אין להשיב את האגרה ששולמה. שיעור ההוצאות שקבעתי משקף מקצת שעות העבודה שהושקעו בתיק זה.

25. ההוצאות לטובת אוצר המדינה ישולמו בתוך 7 ימים, וההוצאות שנפסקו לטובת הנקבל ישולמו בתוך 30 ימים מהיום. אי תשלום מי מהסכומים במועד שנקבע יגרור תוספת של ריבית והצמדה כחוק.

לסיום, אציין כי לאור כך שפסקתי הוצאות לטובת המדינה, לא מצאתי לנכון לפסוק גם הוצאות לדוגמה.

26. הקובלנה נידחת. הבקשה להשבת האגרה נידחת.

ניתן היום, כ"ה תשרי תשפ"ד, 10 אוקטובר 2023, בהעדר הצדדים.